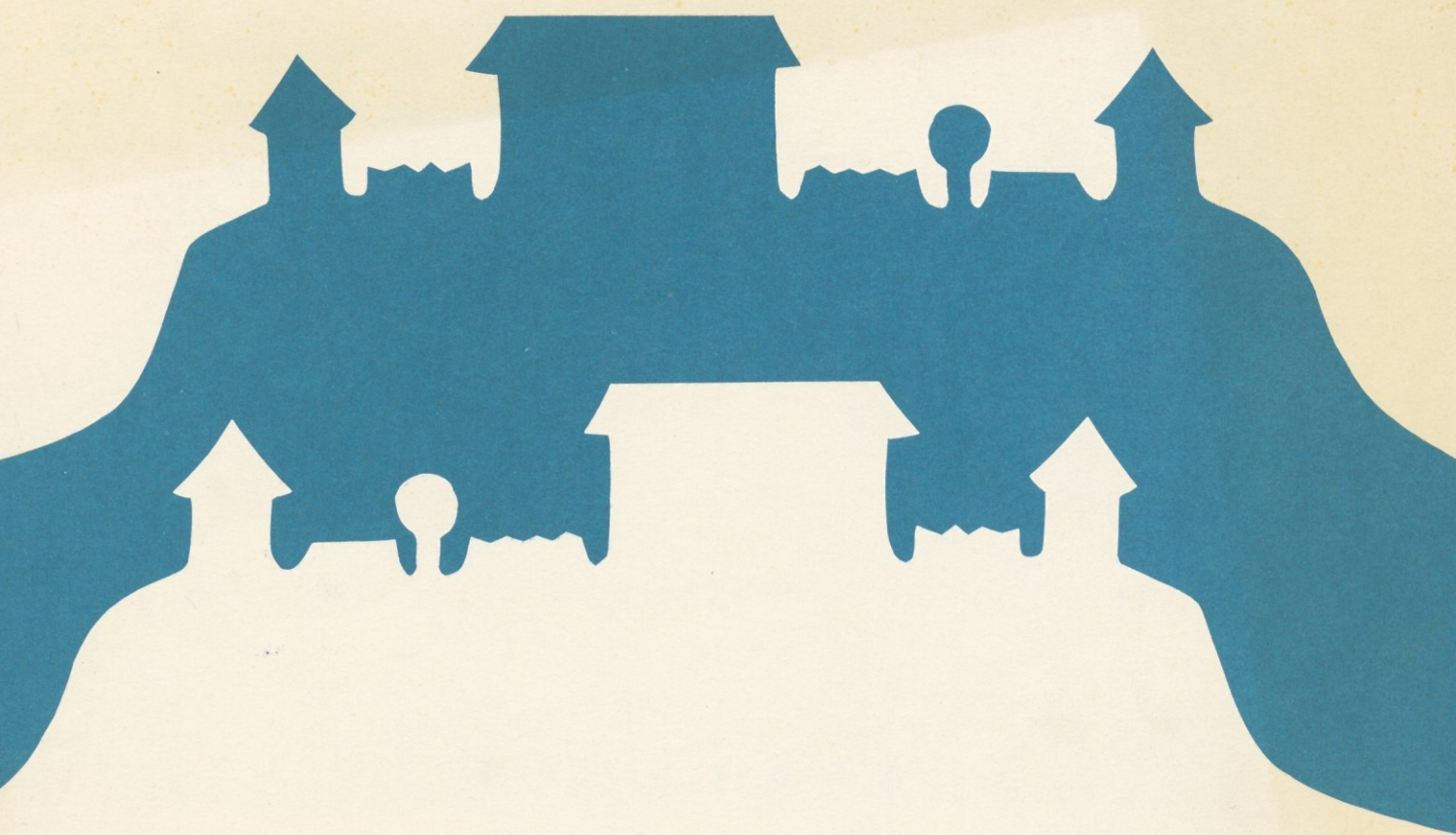




Mi KŽIJEMO

GLASILO učencev OŠ Oise Mesnič Ptuj

GLASILO

OSNOVNE ŠOLE OLGA MEGLIČ

PTUJ



M I K U J E M O

(glasilo je posvečeno 40. obletnici osveoboditve)

JUNIJ 1985

ŠOLSKO LETO : 1984/85

TITO OTROKOM

TITO OTROKOM

Mi, dragi otroci, mnogo polagamo na vas. Na vas bo ostala naša nova Jugoslavija, na vas bo ostalo delo, ki smo ga mi začeli.

Bodite dobri učenci v šoli, mislite, da je to vaš dolg in da je za vas same dobro, če se čim več naučite, da boste čim bolje obvladali vse, kar vam bo v življenju potrebno.

Če ste nekaj slabo storili, ne recite, da so še slabši od vas. Ne primerjajte se z najslabšimi. Primerjajte se z boljšimi in poskušajte biti enaki najboljšemu med vami.

Ljubezen in najčistejše tovarištvo naj povezujeta otroke vseh naših narodov!

Kamorkoli smo prišli, čeprav so to bili težki časi, v katerih se je stradalo in umiralo, med mladimi se nikoli ni slišalo tarnanje - samo pesem
..... tako naj bo tudi v bodoče.....

DOMOVINA

Domovina je nekaj, česar ne moreš prijeti
in je ne moreš k sebi prižeti.
Domovina je topla beseda, tiha želja,
je drobna iskra, pod pepelom skrita.

Domovina je topel materin pogled,
domovina je ljubezen,
domovina sem jaz
in domovina smo vsi!

Milena Zavrnik

8.a

Čeprav se težka leta NOB vedno bolj odmikajo, ostajajo vrednote te borbe. Največja vrednota pa je prav gotovo svoboda, bratstvo, prijateljstvo ter humani človeški odnosi.

Vsi vemo, da je pot do svobode bila zelo težka, saj je naše ljudstvo bilo boj na življenje in smrt, Le sloga naših narodov in narodnosti je pomenila zmago in uresničitve idealov.

Dobro vemo, da je mnogo slovenskih družin med NOB bilo izseljenih v Srbijo, kjer so dobili toplo zatočišče. Se in še bi lahko naštevali primere solidarnosti in bratstva med našimi narodi. Borci in naše zavedno ljudstvo je bilo prepričano, da bo zmaga pomenila boljšo prihodnost novega rodu.

To se je tudi uresničilo.

Zato je dolžnost nas mladih, da varujemo vrednote naše revolucije in se še nadalje borimo za boljšo prihodnost. To pa bomo dosegli samo s krepitvijo resničnega tovarišstva in bratskega sožitja med narodi.

Petra Jamnik

6. a

V LETOSNJEM ŠOLSKEM LETU SMO PRAZNOVALI 5. OBLETNICO POIMENOVANJA NAŠE ŠOLE PO REVOLUCIONARNI ŽENI OLGI MEGLIČ. V TEH PETIH LETIH SE NAS JE NA ŠOLI NABRALO ŽE 607 UČENCEV, KAR JE PRECEJ VEČ KOT V PRVEM ŠOLSKEM LETU.

KAR V ŠOLI RAZEN UČENJA IN BORB ZA LEPŠE OCENE ŠE POČNEMO, PA BOSTE SPOZNALI V NASLEDNJIH NAŠIH PRISPEVKIH.

VESELA ŠOLA

V nedeljo, 2. 6. 1985 je bilo republiško tekmovanje v znanju iz Vesele šole. Ob 6,45 smo se odpeljali z vlakom v Ljubljano. Bili smo v enem kupeju, saj nas je bilo samo 5 iz naše šole. Med potjo smo glasno razpravljali o dnevu, ki nas je čakal. Vsi smo bili še zelo pogumni. Ko smo prispeli v Ljubljano, smo odšli v Iskro, kjer je bilo zbirno mesto. Bila sem zelo navdušena, saj smo dobili v papirnati vrečki kulico, kapo s šiltom, značko, kupon za kosilo, reklamo za Iskro, številko 7 za majico in malico. Od tam smo odšli v Cankarjev dom, kjer je bil program. Po programu smo odšli v eno izmed sejnih sob. V sobi smo tekmovali 3., 5. in 8. razredi.

Ko so nam razdelili liste, smo vsi naenkrat začeli reševati. Srce mi je močno bilo, ko sem izpolnjevala zadane naloge, vendar sem se kmalu zbrala in naloge hitro rešila. Za reševanje smo imeli na voljo 30 minut. Ko si končal, si dvignil roko in prišli so po list.

Po končanem tekmovanju je bil spet program. Nastopili so čarovniki in plesne skupine. Neprestano sem mislila na rezultate in od živčnosti sploh nisem mogla slediti programu. Po programu so poklicali na oder vse učence, ki so pokazali 90% znanja. Med njimi sem bila tudi jaz. Ko sem zaslišala svoje ime, sem globoko vzdihnila in si oddahnila. Vsi ti učenci smo si delili prvo mesto.

Za nagrado sem dobila dve lepi knjigi in diplomo in ostal je čudovit spomin na ta lepi dan,

Hojka Berlič

Bilo zbirno mesto. Bila sem zelo navdušena 3.a,

dobili v papirnati vrečki kulico, kapo s šiltom, značko,

kupon za kosilo, reklamo za Iskro, številko 7 za majico in

malico. Od tam smo odšli v Cankarjev dom, kjer je bil

NAŠA ŠOLA

Naša šola se imenuje po hrabri ženi Olgi Meglič.
Rada hodim v šolo. V šoli se učimo in telovadimo.
Pri pouku moramo zbrano poslušati. Naša šola je lepo
urejena. V našem razredu je več deklic kot dečkov.
Imam dosti prijateljic. Rada bi bila odlična.

Maja Majnik

l. c

PRVI KULTURNI DAN

Prvošolci smo že imeli prvi kulturni dan. Zbrali smo se
v razredu. Tovarišica nam je pokazala nekaj lutk in nam
povedala, kako se z njimi igra. Nato smo igrali učenci.
Imeli smo lutke: zdravnika, miličnika, kuharja, in različne
živali. Šli smo v gledališče. Ogledali smo si igrico
Zlato jabolko. Igrica nam je bila všeč.

Minja Fištravec

l. a

BILI SMO V LJUBLJANI

Z vlakom smo se peljali v Ljubljano. Potem smo se odpe-
ljali z avtobusom v živalski vrt. Najlepša žival mi je
bila srna. Po obisku živalskega vrta smo se odpeljali
v Cankarjev dom. Tu smo si ogledali opero Palček.
Videla sem mnogo vsega, zato sem se vesela vrnila domov.

Melita Topolovec

l. a

VTISI IZ LJUBLJANE

Ljubljano sem si predstavljala kot mesto stolpnic, tovarn, trgovin, skratka mesto, kjer ne najdeš niti koščka zelene površine. Vendar sem spoznala, da so bile moje misli napačne, ko sem skupaj z drugimi učenci in tovariši obiskala Ljubljano. Že ko sem stopila iz vlaka, sem zagledala staro parno lokomotivo, ki je stala pred železniško postajo. Šli smo proti muzeju, pred katerim je park. V parku je stal spomenik žrtvam NOB. V muzeju smo si najprej ogledali zdravilne rastline. Če si le prebral, kar je pisalo ob vsaki rastlini, se ti je tvoje znanje o zdravilnih rastlinah razširilo. Pritegnila so nas okostja različnih živali. Tudi okostje mamuta imajo, ki pa si ga žal nismo mogli ogledati. Pogledali smo si še oblačila in orožje, katera so našli pri izkopavanju. Seveda je bil zanimiv tudi nakit, razna posoda in orodje. Po obisku v muzeju smo si ogledali še spomenik Edvardu Kardelju. Seveda ne bi bilo zanimivo, če si ne bi ogledali tudi Tromostovja, s katerega se vidi Zmajski most in ljubljanski grad.

Kar malo žal mi je bilo, da si nismo ogledali še gradu. Videli smo še razna znamenita poslopja, med njimi tudi narodno in univerzitetno knjižnico in Križanke. Sprehajali smo se tudi po Zvezdnem parku. To ime je dobil zato, ker ima resnično obliko zvezde.

Po dveh urah prostega časa smo se zbrali pred Cankarjevim domom. V njem smo si pogledali nekaj dvoran. Prav so imeli tisti, ki so govorili, da je Cankarjev dom lep in zanimiv in da ne moreš iti zaprtih oči skozenj. Dvorane se ločijo po barvah. Tiste, ki so približno enake po velikosti, se uporabljajo skoraj v iste namene. Naprimer: razni sestanki, kongresi, predstave in koncerti.

V srednji dvorani smo si ogledali mladinsko opero, ki je bila zelo zanimiva. Nastopali so otroci in nekaj starejših opernih pevcev.

V veliki dvorani, ki je zelo velika in ima sedaj 1800 sedežev, prirejajo večinoma koncerte. Ker bodo dvorano še razširili, bo imela potem nekaj čez 2000 sedežev.

Po končani predstavi smo se odpravili nazaj na vlak in se vrnili domov.

Obisk v Ljubljani je bil zelo zanimiv. Želim si jo obiskati večkrat ter jo še podrobneje spoznati.

Mojca Kirbiš

7. a

OB ZAKLJUČKU BRALNE ZNAČKE

Na zaključek tekmovanja za bralno značko je prišel pesnik Slavko Jug. Bral nam je svoje pesmi. Odgovarjal je na naša vprašanja. Učenci višjih razredov so pripravili kulturni program. Nazadnje nam je pesnik podelil bralne značke.

Aleš Voda

1. a

SREČANJE S SKLADATELJEM

V marcu nas je obiskal skladatelj Janez Bitenc. Srečanje je bilo prijetno. Skladatelj nam je govoril o svojem delu.

Govedal nam je pravljico o Metki in medvedu in nas naučil dve pesmici. Obe sta zelo lepi. Obljubil nam je, da bo še prišel med nas z novimi pesmicami. Takšnih srečanj si želimo še več.

Polona Habjanič

1. b



5.F.58

SÃO PAULO T.A

ZBIRANJE PAPIRJA

V petek smo se zbrali pred blokom. Dogovorili smo se za akcijo zbiranja papirja. Po blokih in hišah smo zbirali papir. Papir smo zbrali za razredno skupnost. Čez nekaj dni smo ga odnesli na odpad. S papirjem smo zaslužili 11 tisoč din. S tem denarjem smo šli na izlet in tovarišica nam je plačala črnobeke slike. Nekaj denarja je še ostalo za druge potrebe.

Saša Horvat

2. b

II. PIONIRSKA OLIMPIADA

Na pionirski olimpiadi smo gledali, kako so učenci tekali in skakali. Tekmovanje je bilo med šolami naše občine. Naši gostje so bili učenci iz Koprivnice. Učenci prvih razredov smo tekmovanje z zanimanjem spremljali. Na stadionu so pristali tudi padalci.

Damjan Ribič

1. c

MOJ PRVI IZLET

V sredo smo se vsi prvi razredi odpeljali na izlet. Z avtobusom smo se najprej odpeljali v Zagreb in si ogledali živalski vrt. Videli smo veliko živali. Ko smo si ogledali živalski vrt, smo imeli malico. Nato smo se odpeljali v Kumrovec. Ogledali smo si Titovo rojstno hišo. Veseli smo stopili v avtobus in se odpeljali domov. To je bil moj prvi šolski izlet.

Lea Vaupotič

1. b

PRED KOLESARSKIM IZPITOM

Teden pred kolesarskim izpitom smo vadili, kako se mora vsak posameznik obnašati na kolesu in na cesti, da se varno vozi.

Po pouku smo se vsak dan zbrali na Vičavi. Tam imamo stežo s prometnimi znaki in s križišči, tako da lahko v naravi vadimo in se uživimo v vožnjo, ki jo moramo potem vsak dan obvladati na pravi cesti.

Vestno smo iz dneva v dan ponavljali, kaj pomeni stop znak, kako moramo pred preходом za pešce počakati in spustiti pešce čez cesto, kje se ne smemo s kolesi voziti, kdo ima prednost v križišču in še marsikaj neznanega nam je postalo znano. A na dan izpita sem bila vseeno malo raztresena, saj, ko gre zares, ti ni vseeno ali boš naredil in dobil izkaznico ali pa bo treba še ponavljati. Po opravljenih izpitih nam je tovarišica razdelila izkaznice in veselo smo si jih tisti, kateri smo opravili izpit, obesili okrog vratu ter se s svojimi kolesi pravilno odpeljali domov.

Kolesarski izpit je mimo, a v vožnji po cesti se večkrat srečujemo z raznimi težavami, zato mislim, da bi si lahko včasih malo osvežili znanje in še kaj dodali.

Kogej Branka

5. a

OH, TA KEMIJA

Bridka žalost me prežene,
ko spomnim se kemije,
vsemu svetu dobro znana,
a od nas nič spoštovana.

Vstani, vstani Andrejček ti,
vstani in se kemijo uči,
saj te te najbolj muči.

Kemija, zakaj mučiš me,
zakaj me spati ne pustiš
in še v sanjah me moriš.

Mati, mati, mamica,
zakaj sem takšen revež jaz,
da kadar kemija se prične,
tak pri srcu bode me ?!

Mati, mati, mamica,
zakaj sem takšen revež jaz,
da ko tovarišica o zdravilih govori,
jaz mislim na druge reči,
ki bolj zanimive so
in bolj v glavi ostanejo.

Mati, mati, mamica
zakaj sem takšen revež jaz,
da kemijo se dan in noč učim,
nazadnje pa še "cvek" dobim.

Nič ne joči, Andrejček ti,
raje knjigo v roke vzemi,
in se naslednjo uro javi,
da vse nezadostne si popraviš
in se k "piflarjem" prijaviš.

Mati, mati, mamica,
čeprav sem takšen revež jaz,
h kemiji več ne grem,
raje tisočkrat umrem.

Andrejček res več kemije videl ni,
ker je ~~šprical~~ vse dni. ..

BILI SMO NA IZLETU

V četrtek smo šli na izlet. Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Z avtobusom smo se peljali v Celje. Na poti v Celje smo se ustavili v Frankolovem. Ogledali smo si spominsko ploščo v spomin obešenim. Ko smo se pripeljali v Celje, smo si naprej šli ogledat Stari pisker. Videli smo spominsko ploščo, kjer so bila napisana imena vseh talcev. Poslušali smo tudi poslovilna pisma naših ljudi, ki so bili na smrt obsojeni. Šli smo tudi v Pokrajinski muzej. Tam smo videli zelo, zelo stare stvari in tudi pračloveka. Potem smo se z avtobusom peljali na celjski grad. Tam smo malicali, kupovali lučke, kornete in spominke. Iz gradu smo se peljali v jamo Pekel v Šempetru v Savinjski dolini. Bilo nas je strah, ker smo morali hoditi po strmih stopnicah. Lahko bi videli tudi netopirje, a smo bili preveč glasni. V jami Pekel se je na smrt ponesrečil jamar Anton Suwa, ki je jamo raziskoval. Videli smo tudi njegov rov, ki ga po njem imenujejo Suwin rov. Ob jami je tekel potok Peklenščica. Potem smo se peljali v Titovo Velenje. Tam smo lahko šli v trgovino in si nekaj kupili. Potem smo se peljali domov. Domov smo prišli utrujeni a veseli.

LETOS SMO VELIKOKRAT PISALI SPISE OB NATEČAJIH, IN SICER
OB 50 - LETNICI PLANICE, ZA DAN JLA, ZA ŽELEZNIČARSKO
GOSPODARSTVO, OB PRIHODU VLAKA BRATSTVA IN ENOTNOSTI...
NEKAJ SPISOV JE BILO TUDI NAGRAJENIH.

Z VLAKOM

Stojim na peronu, opazujem ljudi,
sam sem v gruči neznani,
kakor drobna veneča bilka
med bujnimi visokimi travami.
Vsakomur se mudi, vsi smo si tujci,
boli me, srce me boli.
Prihaja vlak, približuje se mi,
odpeljal me bo v ta svet neznani.
Stopam na vlak, hitim sreči nasproti.
Ali jo bom našla,
ali bom med tujci zašla?
Ne vem, kam grem, ne vem,
le to vem, da med tuje obraze grem.
Vlak me popelje med neznane ljudi,
on mi sedaj usodo kroji.

Brigita Hvala

8. a

PRIPOVED STAREGA ŽELEZNIČARJA

Neskončnost proge, ki utruja a hkrati navdihuje s svojo
brezmejnostjo. Kakšni so občutki kretničarja pri delu
na predvečer novega leta?
Ko bi le ne bil takšen mraz. Korak za korakom, škripanje
zmrznjenega snega, ki se ugreza pod toplimi škornji, se
sliši v mrzli noči.

Le nežen žarek svetilke, ki blodi skozi hladno, gosto meglo, zmoti misli, ki se nehote vračajo k mnogim ljudem, ko se v toplem domu med svojimi veselijo novega leta. A kaj bi to, pustimo veselje drugim. Ob desetih moram premakniti kretnico, do takrat pa prehoditi še dober del proge in pregledati kline, pragove, mimogrede posvetiti na telefonske drogove, če niso od mrazu žice prenapete ali pa, če ni pod težo novozapadlega snega celo katera popustila. Do kretnice imam še deset minut hoje.

Po tem snegu in mrazu bo morda kakšna minuta več. Dosti pa se ne morem zmotiti. Vsa leta po isti progi Poleti v vročini, pozimi v mrazu, deževju, spomladi pa v prijetno hladnem jutru. Vse to je lepota neskončno dolge železne ceste. Še nakaj korakov, da premaknem kretnico, potem pa hitro nazaj. V daljini že slišim pisk lokomotive, ki rezko odmeva skozi hladno, tiho noč.

Led! Ne morem premakniti kretnice! Led je sklenil svoj obroč. Pisk lokomotive, je vse bližji! Morda se mi pa v tem trenutku le dozdeva. Oklevati kljub temu ni časa. Da bi le kladivo vzdržalo! Zamolkli udarci tolčejo ob led in nemo odmevajo v temni, hladni, novoletni noči. Pozabim na mraz. Vse bližji pisk lokomotive me preganja k hitrejšemu tolčenju po trdem, ledenem oklepu.

Popustil je! Zlomil sem led. Ves zasopel stopim k kretnici in jo z lahkoto premaknem. Saj ni bilo tako hudo! Še bi imel čas. A vseeno s ponosom stojim ob progi in čakam na trenutek, ko vlak zdrvi mimo mene. Pozdravim vlakovodjo in vdano, vendar ponosno rečem sam zase:

"Srečno novo leto, dragi potniki!"

Čudno! Mrazu in vetra ne čutim več.

Melita Žnidarič

6. a



POLET NA SMUČEH

Končno je prišel čas pričakovanj..Čez nekaj minut se začne prvenstvo v smučarskih skokih v Planici.

Tekmovanje se bo odvijalo na velikanki, ki danes praznuje že petdeseti rojstni dan. Naša pričakovanja so velika. Predvsem pričakujemo dobro uvrstitev našega najboljšega skakalca Primoža Ulaga.

Morda bo posegel v sam vrh. Na najvišjo stopničko.

Tako. Tekmovanje se je začelo. Zadnji predtekmovalec je odskočil. Sedaj bodo najprej skočili tekmovalci, ki ne sodijo v sam vrh. Tudi ti tekmovalci se trudijo za čimboljše rezultate. Med njimi je tudi nekaj Jugoslovanov.

Toda, mi čakamo na sam vrh svetovnega skakanja. Med temi pogumnimi možmi je tudi naš Ulaga. Sedaj skače Ploc.

Trenutno najdaljši skok! Skačejo sami najboljši skakalci.

Na vrsti je Nykenen, glavni favorit. Skoči več kot odlično!

Trenutno je prvi! Sedaj še nekaj dobrih tekmovalcev. Tako je!

Na vrhu velikanke stoji Primož, naš up!

Drvi po zaletišču. Skočil je! Lep skok! Toda premalo za prvo mesto! Počakajmo na ocene sodnika. Tako je! Primož sicer ni prvi, vendar je odlični drugi. Ni še vse odločeno! Še ena serija je! Kdo bo končni zmagovalec, bomo videli čez nekaj ur. Tekmovanje v Planici je končano. Na našo žalost in na avstrijsko srečo je zmagovalec Fettori. Naš veliki up pa je šele na petem mestu. No, bo pa drugo leto bolje.

Maja Dolinar

6. b

NAŠA SMUČARSKA REPREZENTANCA

Imamo moško in žensko alpsko smučarsko reprezentanco, ki nas zastopa širom sveta na smučiščih svetovnega pokala. Zelo dobra je moška reprezentanca, v kateri so Boris Strel, Bojan Križaj, Jure Franko, Rok Petrovič. Dosegajo odlične uspehe na vrhu alpskega smučanja. Tako zmago je dosegel Bojan Križaj na italijanskem smučišču Madonna di Campiglio. Dokazal je svojo odlično pripravljenost. Dosegel je najhitrejši čas v obeh vožnjah in je zmagal. To je Bojanova peta zmaga za svetovni pokal. Tudi ostali naši smučarji se lepo uvrščajo s svojimi zmagami. Vsi smo lahko ponosni na naše alpske smučarje in jim zaželimo še veliko svetovnih zmag.

Stanislava Meglič

5. a

VLAK BRATSTVA IN ENOTNOSTI

Na postajah je vedno mnogo ljudi. Vlaki prihajajo in odhajajo. Svojci ali prijatelji mahajo v slovo ali v pozdrav. Tako je vsak dan..

Kadar pa pripelje vlak bratstva in enotnosti, je dan sreče, veselja. Prihajajo bratje - bratje Srbi. To so ljudje, ki imajo veliko, dobro srce. Bratje, ki so pred več kot 40. leti to velikodušnost dokazali.

Našo domovino so zasedli fašisti. Ljudi so zapirali, streljali. Sredi noči so prišli z avtomobili in vdirali v stanovanja. Zbudili so ljudi, jim rekli, da morajo z njimi. Vzeli so lahko le nekaj najmanjših reči na pot. V pol ure je morala vsa družina biti zbrana pred svojim domom, od dojenčkov do starčkov. Vojaki so jih surovo strpali v tovornjake in jih odpeljali.

Kam? Ljudje so jokali, se poslavljal ali vprašujoče strmeli v noč.

Strpali so jih v živinske vagone lačne, žejne. Otroci so prosili mleka, vode, kruha,... "Kam nas peljejo, kaj bo z nami?" je kljuvalo v srcih prestrašenih ljudi. Nihče ni vedel kam, slišali so samo povelja in ukaze.

Kam?

Prišli so v Srbijo. Utrujeni, lačni, bolni, obupani. Toda tam so jih čakali "bratje". Z vozovi so prišli, v košarah prinesli hrane, pijače. "Dobrodošli nam bratje Slovenci", je zvenel njihov pozdrav. "Ostali boste pri nas, bratsko bomo delili, kar imamo", so tolažili obupane ljudi. Njihove besede so zveneale tuje, vendar prijateljsko, prisrčno.

Sprejeli so naše ljudi v svoje domove, sprejeli kot brate in sestre. Tudi mi, mladi, ne bomo tega nikoli pozabili. Ko si nesrečen, sam, obupan, najdeš človeka, ki ti poda roko, te objame... Kdo lahko stori več? "V nesreči spoznaš prijatelja", pravi pregovor.

In leto za letom prihajajo. Vlak bratstva in enotnosti iz Srbije. Prihajajo bratje, ki so sprejeli Slovence, pregnance. To so danes stari ljudje, naši dedki, babice... V teh starčevskih očeh pa lesketajo solze, solze sreče, hvaležnosti. Nikoli ne bomo pozabili, ne nikoli, ker ne smemo pozabiti. Zato prihajajo z vlakom bratstva in enotnosti tudi mladi. Prihajajo stari, mladi, dedki, babice, matere, očetje in otroci. Pričakujemo jih z ljubeznijo, hrepenenjem, hvaležnostjo. Naj vidijo Slovenijo, našo prelepo domovino, naj vidijo, naj čutijo, da so prišli med brate Slovence, ki jih ljubijo in spoštujejo. Naj prihajajo vlaki prijateljstva, bratstva in enotnosti. Podajmo si roke v pozdrav, utrdimo vezi bratstva!

Nikoli ne pozabimo: "Človek potrebuje prijatelja..."

To najbolj občutimo v nesreči. Pozdravljeni bratje Srbi!

Kolarič Polona

5. b

KAKO LEPO JE BESEDE BRATSTVO IN ENOTNOST
DOŽIVETI V ŽIVO

Bratkse vezi so se stkale v najtežjih trenutkih našega boja za svobodo. Sovražnik je sklenil, da bo naš narod uničil. Zato je izseljeval cele vasi in mesta. Izseljence so z vlakovnimi kompozicijami odpeljali k našim bratom Srbom. V srbskih vaseh je vladala velika revščina, toda Slovence so sprejeli kot svoje brate. Z njimi so delili zadnji kos kruha.

Med izseljenci je bil tudi moj oče, ki mu je bilo takrat pet mesecev, in njegovi starši. Imel je še starejšega brata in dve sestri. Zoprtnimi rokami jih je sprejela družina s petimi otroki. Hrane je bilo malo, toda kar so imeli, so si bratsko delili. Tudi drugi so jim pomagali. Bili so enotni in močni, dajih ne bi mogel uničiti nihče. Svoje najnežnejše otroštvo je moj oče preživel v Užiški Požegi. Tam so se stkale močne vezi, zato so sklenili, da se morajo po vojni še videvati. V spomin na te težke čase vozi vlak bratstva in enotnosti vsaki dve leti. Iz družine, v kateri so našli zatočišče moji stari starši in oče, ni nobenega več med živimi, toda tam so vsi med seboj bratje in sestre. Moji stari starši so se udeležili vseh srečanj z vlakom bratstva in enotnosti, mi pa smo vedno sprejeli goste iz bratske Srbije. Starši so se vedno vračali s tako lepimi spomini in jih pripovedovali meni, da sem tudi jaz želel to izkusiti. Tako se mi je pred 4 leti res uresničila ta želja. Z družino ter s staro mamo sem potoval v Srbijo.

Vsega, kar sem tam videl, doživel in čutil, ne morem povedati z besedami. Sprejeli so nas, kot da smo njihovi, vsi smo bili eden, ni bilo razlike, kdo je Slovenec, kdo je Srb. Bili smo kot ena družina. Na vsakem koraku cvetje, lepe besede, vabili so nas v vsako hišo, povsod smo bili bratje in sestre. Stara mama je s ponosom pokazala svojim starim prijateljem mojega očeta in jih spomnila na dojenčka, ki ga je imela s seboj kot izseljenka.

V spomin na težke vojne dni in na to lepo srečanje so mu poklonili knjigo "Izbeglice i preseljenci na teritoriju okupirane Jugoslavije 1941 - 1945."

Ti štirje dnevi, ki sem jih prebil z njimi, bodo ostali v mojem spominu za vedno. Ko smo se poslavljali na železniški postaji, so bili objemi, stiski rok, solze in velike želje z besedami "Pridite nam zopet, bratje," tako ganljive, da ni bilo očesa, ki ga ne bi orosila solza.

Letos, 12. oktobra, bo spet odpeljal vlak bratstva in enotnosti v Srbijo. Tudi mi bomo zopet šli. To, kar sem doživel pred štirimi leti, bi želel doživeti še enkrat.

Kako lepe so besede bratstvo in enotnost, a še lepše je te besede doživeti v živo.

Simbolično pa nas spominja na najtežje dneve Titova štafeta in nas uči, da je moč Jugoslavije samo v resničnem bratstvu in enotnosti vseh narodov in narodnosti.

Boštjan Napast

8. a

PROMET

Promet je del našega življenja. Z razvojem tehnike se tudi promet bolj razvija. Vsak dan je promet bolj gost. Z avtomobili in drugimi prometnimi sredstvi lahko človek premaga razdalje. Potniški in tovorni promet se je razvil tudi v zraku in na vodi.

Pred leti tako velike razdalje se nam danes zdijo male, vendar ima tako gosti promet tudi slabe strani; Vsak dan beremo, vidimo ali slišimo za veliko nesrečo na cestah, železnicah in tudi letalske nesreče niso redke. Vsi bi se morali zavedati, da kratke razdalje lahko prehodimo tudi peš in tako prispevamo svoj delež varnosti na cesti in čistemu okolju.

Umazano okolje ima velike posledice, saj, če se bo tako nadaljevalo, bo življenje na zemlji kmalu izumrlo.

Tonja Neubauer

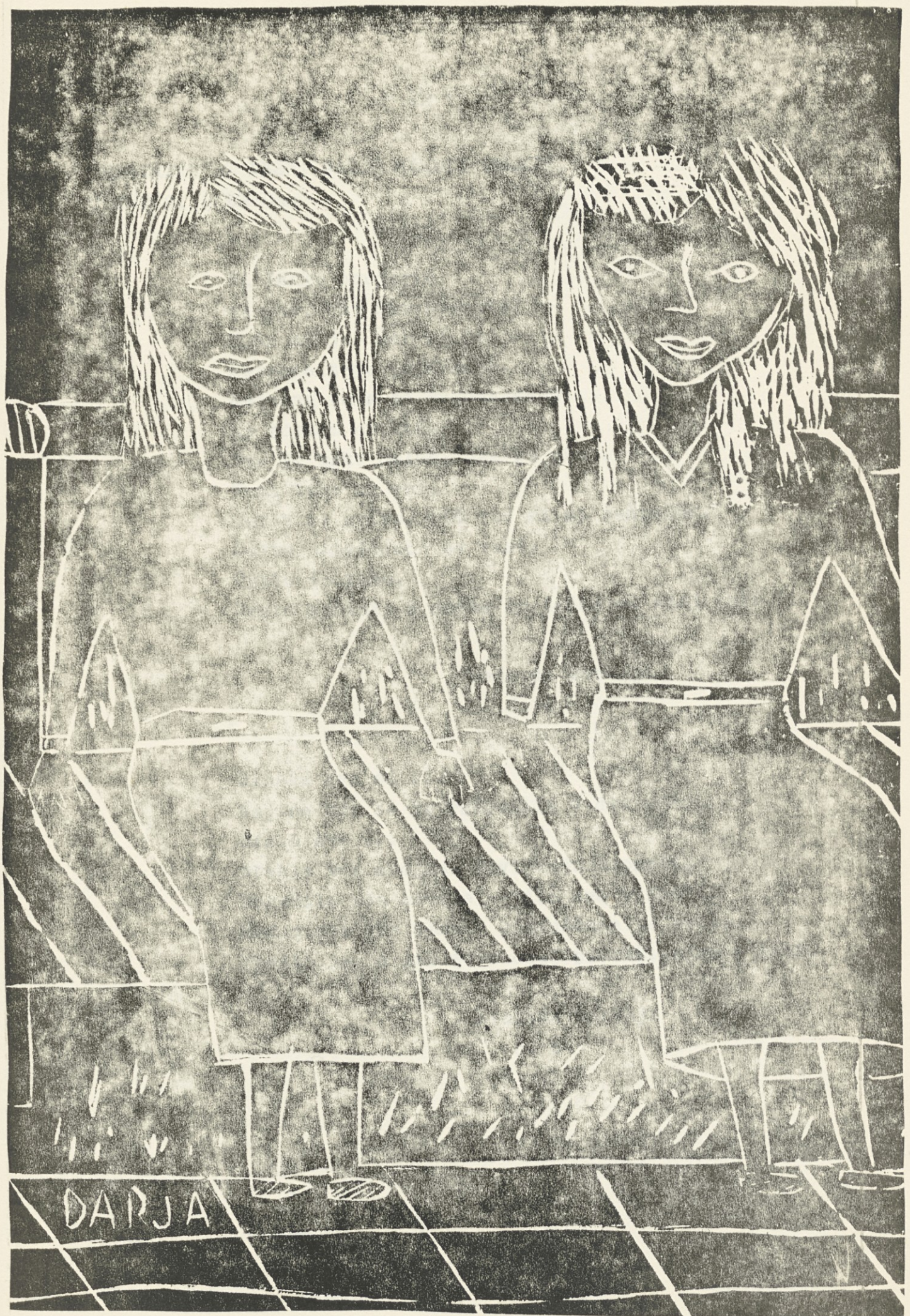
6. c

PRAZNIK NAŠE VOJSKE

V najtežjih dneh naše zgodovine, to je 22. decembra 1941, je bila v majhnem mestecu Rudu v Bosni ustanovljena prva proletarska brigada kot prva enota naše armije. V spomin na to se praznuje 22. december kot dan armije. Danes sestavljajo JLA tri oborožene sile: kopenska vojska, mornarica in letalstvo. Naloge vseh treh enot pa je braniti ozemlje Jugoslavije, ohranjati mir v svetu. Vsi Jugoslovani smo ponosni na čuvarje naše domovine, saj se dobro zavedamo, da je bila rojena s krvjo naših dedkov in babic. Vsi si želimo miru in bratstva med narodi. Pri ohranjanju vsega tega pa ima prav JLA največ zaslug. Ob tem dnevu se spominjamo tudi prvega komandanta oboroženih sil tovariša Tita. Vsi si moramo prizadevati, da bomo stopali po njegovi poti, to je po poti, ki pelje k sreči, katero si prav gotovo vsi želimo. Srečo pa nam lahko da samo svoboda in bratsko sožitje med narodi. S številnimi proslavami, ki bodo v počastitev tega dne po vsej Jugoslaviji, pa se bomo zahvalili vsem našim vojakom in starešinam za njihov trud pri ohranjanju miru in izgradnji naše domovine.

Petra Jamnik

6. a



PREBERITE SE PESMI NAŠIH MLADIH PESNIC,
UČENK 8. RAZREDA.

Mi lahko oprostiš
za vse, kar sem storila?
Hudo mi je. Žal mi je.
Neznana teža pada name.
Neznana rana se zajeda vame.
Ne poznam se več.
Vse je tako daleč, vse je preč.
Tudi tebe ni več.
Čutim se krivo. Nič več mi ni zanimivo.
Čutim oglašujočo se vest.
Čutim to rano.
Čisto počasi, a močna in težka me zdaj teži ...

Leonida Rotvajn

8. b

Razšla sva se ...
Najina pot se je razcepila v dve smeri.
Odšla sva ...
Stekla sva svojemu življenju naproti.
Pozabila sva na vse - bila sva v zmoti.
Sedaj sva vsa sama - prepuščena le sebi.
Minilo je, a jaz še zmeraj premišljujem o tebi.

Leonida Rotvajn

8. b

So tudi ljubezni,
ki ne najdejo odziva.
To so ljubezni žalosti in
nenehnega upanja.
Rojevajo se tiho in skrito v naših srcih.
A vendar so tudi take ljubezni,
Tudi te imajo svoje spomine,
svojo srečp in veliko bolečine.
A tudi to nekoč mine ...
Moramo ljubiti, četudi brez odziva.
Moramo trpeti, četudi brez pomena.
Moramo znati živeti.

Leonida Rotvajn

8. b

FANT MOJ

Ali veš, fant moj, kako solze pečejo?
Ki po licih meni tečejo,
k vojakom odšel si ti,
hudo me srce boli.

Za slovo ti poljubček dam,
da lažje prenesel boš težo ran,
če ti kdaj bo hudo,
spomni se name in vse minilo bo.

SLOVO

Slovo .., slovo..., slovo ..,
Kaj zame pomeni to?
Zapustil me boš brez slovesa,
za teboj bo ostala praznina,
ki bo v mojem srcu večna bolečina.

Vsaj enkrat mi za slovo še roko podaj,
ne vem, al še te bom vidla kdaj,
vsaj enkrat šepni mi na uho:
"Za teboj mi bo vedno hudo."

V slovo mi je stisnil roko,
tudi šepnil mi je na uho,
odšel je daleč, preč,
nikdar ga nisem vidla več.

STARSEMA V SPOMIN

Očku bilo je petindvajset let,
ko odšel je na drugi svet,
mene niti videl ni,
kajti rodila sem se čez mesec dni.

Mamica je bila zmeraj vesela,
lepe pesmi mi je pela,
vedno me je božala,
me vsako noč uspavala.

Tudi mami je zadnja ura odbila,
naenkrat sem jo izpred oči izgubila,
mamica je k očku šla,
srečna bosta onadva.

Le jaz na tem svetu sem nesrečna ostala,
nikogar ni, ki bi mu o vaju pripovedovala,
srce mi joče bridko,
ta pesem v spomin naj vama bo.

Brigita Murko

8. a

PREBERITE ŠE NEKAJ SPISOV, KATERE SMO NAPISALI MALI
IN VELIKI SKOZI VSE ŠOLSKO LETO.

MORDA VAM BODO VSEČ, LAHKO PA SE IZ NJIH TUDI KAJ
NAUČITE.

TITOVO IN NAŠE OTROŠTVO

Titovo otroštvo je bilo drugačno od našega. Moral je
čuvati svojo mlajšo sestrice in delati po ves dan. Ni
bilo časa za igro. Pasel je krave in delal na njivi. Tito
je imel psa, ki mu je včasih pomagal zibati sestrice.
Takrat ni bilo toliko kruha, kot ga imamo danes. Otroci
so bili pogosto lačni. Tito je moral nositi obleko in
čevlje za starejšim bratom in sestrami. Titova družina je
bila revna in zelo skromna.

Naše otroštvo se razlikuje od Titovega. Danes lahko
sestrice ali bratca pelješ v jasli. Nam, otrokom, ni
potrebno delati. Mamica in ati trdo delata za hrano in
naše obleke. Če ima kdo živino, je ni treba paziti. Za
živino imamo električnega pastirja. Danes imamo polno
kruha in različnih vrst. Danes smo lahko srečni, ker
imamo vse, kar želimo.

Božana Grgur

3. b

PRAZNOVANJE 1. MAJA

Za 1. maj smo imeli teden dni prosto. Prvomajske praznike
sem preživel doma. Za praznike je tudi deževalo in snežilo.
Sončnih dni je bilo malo. Tako se je tudi praznovanje
1. maja slabo izteklo.

Moje praznovanje 1. maja je bilo žalostno, ker mi je
umrla prababica.

Boštjan Gril

1. a

PRI BABICI

V soboto je bil zelo lep dan, zato smo ga preživali pri babici. Dedek in očka sta jemala iz čebelnjaka polne sate. Babica je sate dajala v posebno prešo, iz katere je pritekel sladki med. Dedek ima velik čebelnjak. Vsi smo bili zadovoljni.

Mojca Ciglar

l. c

MOJ ROJSTNI DAN

Praznovala sem 8. rojstni dan. Dobila sem žogo. Mama je spekla torto. Bila je zelo dobra. S sestro Tanjo sva se slikali. Na mizi sem imela šopek. Učila sem se tudi pesem o Titu.

Petra Rugani

l. c

PRI NAS DOMA

Moj očka hodi v službo, mamica je doma. Ko se očka vrne z dela, pomaga mamici. Lansko leto smo zidali in betonirali, letos delamo ograjo. Jaz rad kaj prinesem ali primem, zato me ima očka rad.

Denis Ribič

l. c

NA TRAVNIKU

Včeraj smo si ogledali travnik. Imeli smo SND v naravi. Travniki so bili večinoma pokošeni. Nabrali smo travniške in zdravilne cvetice. Cvetica ima steblo, dva lista, cvet in čebulico ali koreninice. Nekatere uporabljamo kot zdravilo.

Na cvetice najbolj pogosto sedajo čebelice, ki nabirajo cvetni prah.

Nabrali smo šopek in z njim okrasili učilnico.

Gregor Alič

2. c

MOJI PRIJATELJICI

Moji prijateljici sta sosedi dvojčici Irena in Marjeta.

Skupaj preživimo prosti čas ter pot v šolo in domov.

Če dobi katera od nas čokolado ali bonbone, si vedno med seboj razdelimo. Nekega dne sem padla s kolesom in sta mi pomagali vstati. Zahvalila sem se jima in bile smo vse zadovoljne.

Tea Kmetec

1. a

V GOZDU

Danes smo šli na sprehod v gozd. Pogovarjali smo se o drevesih in o drugih gozdnih rastlinah. Gozdove varujemo tako, da jih ne požigamo. V gozdu je zelo čist zrak.

Tudi ga obiskujemo otroci in starejši ljudje. Tam se lahko naužijemo svežega zraka.

Varuj gozdove!

Helena Zorec

1. a

POGLED SKOZI OKNO

Sedaj sedim v šoli. To je stara stavba, nekdanja gimnazija.

Ko pogledam skozi okno, vidim grajski grič, zapuščen, zarasel z grmovjem. Na njem stoji grad. Naš stari grad. Dolgo življenje ima. Že več stoletij stoji tukaj. V njem so živele in vladale mnoge grofovske družine.





Kljub njegovi starosti pa sta obzidje in zgradba še trdna.

Med vojno so Nemci zasedli tudi Ptuj. Naselili so se v vseh večjih in premožnejših zgradbah. Gradu pa niso zasedli.

Sedaj živimo v pošteni enakopravni domovini. Uživamo svobodo in prostost. Radi imamo naš stari grad, ki je preživel kruto zgodovino. To je okras našega mesta.

Katja Kolarič

5. b

SPRLA SEM SE

Nekega dne smo pobirali papir. Ko smo se naveličali zbirati papir, se je Saša vozila s kolesom. Dolgo je ni bilo. Vsi smo jo jezni iskali. Ko se je Saša pripeljala, je vrgla kolo Maji v naročje in Maja je padla. Vsi smo bili jezni. Začeli smo Sašo loviti, da bi jo vprašali, zakaj je Maji vrgla kolo. Saša je vzela pesek v roko in mi ga vrgla v obraz. Užaljena sem odšla domov. Doma sem še malo razmišljala o tem. Drugi dan sva bili zopet prijateljici.

Barbara Čulibrk

2. b

POTEPALA SEM SE

Nekega dne sem se s prijateljicami odpravila na sprehod. Pot nas je peljala ob Tihi poti. Tam je bilo polno mlak. V njih je bilo vse polno žab. Ustavile smo se in jih opazovale. Nato smo jih s palčkami preganjale. Ob igri nam je čas hitro potekel. Bile smo vesele in razposajene. Ko pa smo se vrnile domov, je bilo drugače. Starši so bili zaskrbljeni, ker nisem povedala, kje sem. Bila sem kregana in to me je tako užalilo, da sem raje molčala.

Darja Krajnc

2.b

BODITE DOBRI, UČITE SE IN POSKUŠAJTE BITI NAJBOLJŠI! (TITO)
Z NASLEDNJIM SEZNAMOM TEKMOVANJ BI RADI DOKAZALI, DA NAM
BESEDE, KI JIH JE IZREKEL TITO, VELIKO POMENIJO.

Člani krožka OZN so se udeležili občinskega tekmovanja klubov
OZN in zasedli 4. mesto.

Člani krožka so: Boštjan Napast, Lidija Žmavc, Peter Habjanič.

- Člani dramdkega krožka so se predstavili s svojimi igralskimi
sposobnostmi v igrici Pika na Naši besedi 85 v ptujskem
gledališču. Učenci so dobili priznanje.

- Učenke 7. in 8. razredov so se vključile v regijsko
tekmovanje v Mariboru v znanju materinščine za Cankarjevo
nagrado.

Rezultati: Leja Rotvajn - 62 točk

Dušanka Koštomaj - 58,5 točk

Nataša Slodnjak - 56 točk

Irena Rojko - 49,5 točk

Barbara Petrcvič - 47,5 točk

Doseženi rezultati uvrščajo naše tekmovalke na solidno mesto
med 62. udeleženci.

- Osmošolci Brigita Hvala, Mato Vargič in Barbara Petrovič so
sodelovali v radijskem kvizu, ki ga je ob 40. obletnici
osvoboditve v Ptuj pripravil Radio - Tednik Ptuj.

PRIL

Občinskega tekmovanja mladih matematikov so se udeležili:

6. razred: Blanka Petrovič - 2. mesto

Romana Ercegovič - 4. mesto

Dejan Dokl

Darja Gavez

Iris Vičar

7. razred: Irena Rojko
Tomaž Kukovec

8. razred: Brigita Hvala - 2. mesto
Mato Vargič - 3. mesto
Dušanka Koštomaj - 3. mesto

- učenka Dušanka Junger se je udeležila zobozdravstvenega tekmovanja "ZDRAVI ZOBJE - ZOBJE ZA PET".
(Rezultatov še nismo dobili.)

- Učenci osmih razredov, Lidija Žmavc, Boštjan Napast in Peter Habjanič, so sodelovali 6. maja na občinskem tekmovanju TITO - REVOLUCIJA - MIR. Boštjan Napast je zbral največ točk in osvojil 1. mesto, Peter Habjanič pa 3. mesto. Oba učenca sta se udeležila regijskega tekmovanja v Mariboru.
- 18. 5. 1985 sta na občinskem tekmovanju v znanju nemškega jezika tekmovala Liljana Kovačec in Matej Šalamon. Izmed 44. možnih točk sta dosegla 42 in 39,5 točk.
- Učenci Irena Rojko, Sašo Šnepf, Matjaž Mesarič, Dragica Vidovič, Franci Čerpnjak so se udeležili tekmovanja v SLO v Žetalah in osvojili 3. mesto med 19. sodelujočimi ekipami.
- 23. maja smo se udeležili v Mariboru regijskega tekmovanja iz kemije. Šolo so zastopali učenci: Duška Junger, Romana Tovornik, Alenka Žnidarič, Tomaž Kukovec, Sašo Fenos, Vesna Ivanuša, Boštjan Korošec, Irena Rojko, Tamara Belšak, Nada Valant, Brigita Hvala, Barbara Petrovič, Dušanka Koštomaj, Mato Vargič, Mateja Cestnik, Dragica Vidovič in Igor Škerbot. Nada Valant in Brigita Hvala sta se uvrstili na republiško tekmovanje.
- 30. maja je bilo republiško tekmovanje iz kemije v Ljubljani. Osem naših učencev se je najprej pomerilo v znanju kemije, nato pa so učenci Nada Valant, Brigita Hvala, Barbara

Petrovič, Dušanka Koštomaj, Mato Vargič, Igor Škerbot, Dragica Vidovič in Mateja Cestnik predstavili obsežno raziskovalno nalogo "ONESNAŽEVANJE VODA" in problem čistilne naprave v Ptuj. Nalogo so učenci sestavljali celo drugo polletje in pri tem izvedli mnogo eksperimentov. Z nalogo so dosegli tretje mesto med trinajstimi raziskovalnimi nalogami.

- Biološki krožek je za svoje delo dobil priznanje in nagrado ekskurzijo na Jezersko. Dobil je tudi priznanje Pionirskega lista za raziskovalno nalogo GOZD, na raziskovalno nalogo BABIČINA DOMAČA LEKARNA pa še hiso dobili ocene.
- Republiškega tekmovanja v Veselki šoli so se udeležili Mojka Berlič, Saša Aracki, Klas Berlič in Tanja Rozman. Najuspešnejša je bila Mojka Berlič, saj je dosegla 90 % znanja in se uvrstila med šest najboljših v Sloveniji.
- Toni Vute, učenec 5. razreda, je dobil javno pohvalo za prodajo časopisa Večer in 7D in bil v 7D tudi slikan.
- Planinci so osvojili 1. mesto v KVIZU ZNANJA. Ekipo so sestavljali: Denis Kampl, Mihaela Pavličev, Tamara Cestnik.
- Naši učenci so sodelovali tudi v Mali slikarski Groharjevi koloniji v Škofji Loki in dobili priznanje.
- Učenka 1. razreda Tamara Rimele je za risbna občinskem tekmovanju Kaj veš o prometu? dosegla 1. mesto.
- Posamezni učenci so za svoje spise in risbe bili nagrajeni na natečaju PLANICA 85.
- 20. 10. 1984 je bilo v Cirkulana tekmovanje KAJ VEŠ O PROMETU. Tekmovali so Matjaž Mesarič, Nenad Tokalič, Andrej Požar in Mitja Gonza in dosegli 7. mesto.
- Učenci so se udeležili tudi v Kidričevem občinskega tekmovanja Mladih tehnikov. V več disciplinah so tekmovali Dušanka Koštomaj, Dragica Vidovič, Brigita Hvala, Sašo Fenos, Vojko Belšak, Matej Šalamon, Darko Solina, Sašo Šnepf,

Sandro Semrl, Klas Berlič in Filip Stojčevski. Dosegli so lepe rezultate. Filip Stojčevski, Matej Šalamon in Darko Solina pa so se uvrstili na regijsko tekmovanje v Mariboru. Šalamon in Solina sta dosegla v elektroniki 1. mesto. 25. maja pa je Matej Šalamon na republiškem tekmovanju v Ravnah na Koroškem zastopal mariborsko regijo. Bil je peti.

- Naša dva pevska zbora sta se udeležila Občinske revije otroških in mladinskih pevskih zborov.

Dobila sta priznanje.

- ŠSD Mladost se je udeležila vseh občinskih tekmovanj, ki jih je razpisala ZTKO Ptuj - komisija za šolski šport.

Uspehi in rezultati ekip:

- 3. mesto, PIONIRJI, občinska prvenstva v atletiki - EKIPNO
- 2. mesto, PIONIRJI, občinska prvenstva v atletiki - EKIPNO
- 3. mesto, PIONIRKE, občinska prvenstva v atletiki - EKUPNO
- 3. mesto, STAREJŠI PIONIRJI, občinsko prvenstvo v rokometu - EKIPNO
- 3. mesto, MLAJŠI PIONIRJI, občinsko prvenstvo v rokometu - EKIPNO
- 2. mesto, PIONIRKE, občinsko prvenstvo v smučanju - EKIPNO
- 2. mesto, PIONIRJI, občinsko prvenstvo v smučanju - EKIPNO
- 3. mesto, STAREJŠI PIONIRJI, občinsko prvenstvo v atletiki - EKIPNO
- 3. mesto, STAREJŠI PIONIRJI, zimsko prvenstvo v atletiki - EKIPNO
- 2. mesto, PIONIRKE, 3. in 4. razredi, občinsko prvenstvo v atletiki
- 3. mesto, PIONIRJI, 3. in 4. razredi, obč. prvenstvo v atletiki

Uspehi in rezultati posameznikov

Matjaž Mesarič: 1. mesto v skoku v višino - atletika

Dejan Dokl: 1. mesto v metu žogice na Pionirski olimpiadi,

3. mesto na občinskem prvenstvu v atletiki in izbran za najboljšega vratarja občinskega prvenstva v rokometu.

Tanja Rozman: 2. mesto v teku na 60 m na Pionirski olimpiadi,

3. mesto na občinskem prvenstvu v atletiki.

Maja Cestnik: 3. mesto v teku na 60 m na Pionirski olimpiadi in

2. mesto na občinskem prvenstvu v atletiki.

Romana Iljevec: 3. mesto v atletiki na 300 m na občinskem prvenstvu v atletiki.

Danilo Emeršič: 3. mesto v teku na 600 m na občinskem prvenstvu v atletiki.

Ivo Lončarič: 3. mesto za skok v daljino na občinskem prvenstvu v atletiki.

Boris Lukežič: 3. mesto v teku na 300 m na občinskem prvenstvu v atletiki.

Miran Pišek: 2. mesto v teku na 60 m na občinskem prvenstvu v atletiki.

Andreja Mlakar: 3. mesto v metu žogice na Pionirski olimpiadi

Mato Vargič: 2. mesto v smučanju -veleslalom na občinskem prvenstvu.

Tamara Belšak: 3. mesto v smučanju -veleslalom na občinskem prvenstvu.

Irena Kirič: 2. mesto v metu žogice na občinskem prvenstvu

Mateja Cestnik, Tanja Rozman, Tanja Neubauer, Katmen Kešper: štafeta 4 x 200 m 3. mesto na Pionirski olimpiadi.

Ivo Lončarič se je uvrstil med 14. najboljših skakalcev v daljino v Sloveniji.

VSEM UČENCEM ZA SODELOVANJE V TEKMOVANJIH ISKRENO ČESTITAMO!

V šolskem letu 1984/85 je bilo pionirjem šole in šoli kot ustanovi podeljenih vač priznanj:

1. KS Dušan Kveder je podelil osnovni šoli plaketo Jožeta Lacka.
2. OS ZSS Ptuj je podelil OO sindikata srebrni znak sindikata.
3. Republiški odbor RK Slovenije je pionirjem - cicibanom podelil priznanje in nagrado za sodelovanje pri pomoči ostarelim obččanom.
4. Občinski odbor RK Ptuj je organizaciji MČRK podelil priznanje ob 40 - letnici RK Slovenije.
5. Za uspešno sodelovanje s Časopisnim grafičnim podjetjem Večer so dobili naši mladi kolpoterji priznanje.
6. Sodelovali smo tudi v akciji Zbirajmo odpadne surovine. Od Gospodarske zbornice Slovenije smo dobili priznanje.
7. Turistično društvo Ptuj je podelilo priznanje učencem za sodelovanje na 25. jubilejnem kurentovanju.

V šolskem letu 1984/85 je šola posebno uspešno sodelovala z:

1. KS Dušan Kveder, Olga Meglič, Bratje Reš, Boris Ziherl
2. Gorenjem
3. Obrtnim združenjem Ptuj
4. MIP, Ptuj

Vsem se za pomoč in sodelovanje iskreno zahvaljujemo.

0Š OLGE MEGLIČ



K 908 Domoznanstvo
MI KUJEMO
/1985



100000112

COBISS